

РЕШЕНИЕ

№ 8691

гр. София, 13.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **12662** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл.84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 12408 от 29.11.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което по чл. 75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на решението – се моли същата да бъде уважена. Навеждат се доводи за наличие на нарушение на чл.35 АПК и чл.75, ал.2 ЗУБ при изясняване на обстоятелствата и обсъждане на представените обяснения. На първо място се твърди, че административният орган не е съобразил факта, че причините да напусне страната си на произход -са свързани с наличието на заплаха за живота и сигурността му. Жалбоподателят сочи, че административният орган неправилно е анализирал бежанската история. Прави се оплакване от преценката при съотнасянето на бежанската история на С. към чл.9, ал.1, т.2 и 3 ЗУБ. Навежда се, че не е направен достатъчно задълбочен анализ на актуалната обстановка в държавата на произход на жалбоподателя и по-конкретно в провинция Д. А., където продължават сражения и действия в резултат на активната все още гражданска война. Соочи, че не са обсъдени обстоятелствата, свързани с нежеланието му да участва във военни действия и да убива хора, независимо дали са въоръжени и стрелят по него, тъй като това противоречи на неговите морални убеждения. С оглед изложеното се

моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, както и се представлява от адвокат П.. Процесуалният представител поддържа становище, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган, който да съобрази актуалната обстановка в С., както и принципа на забрана за връщане. Счита за неправилни изводите на административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец. Сочи, че не са взети предвид всички детайли от бежанската история на жалбоподателя. Позовава се на позиция на ВКБООН относно връщането в С., с която България следва да се съобрази. Във връзка с визираното сочи, че са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

Жалбоподателят (лично), в съдебно заседание от 18.02.2025г. на поставен въпрос от съда, дали е получавал някакви призовки или други повиквателни заявки, че младите просто ги хващат, събират ги и ги мобилизират, а той не иска да участва във военни действия. Сочи, че е от [населено място] и там има кюрди

Ответната страна чрез процесуалния си представител юрк. Х. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Поддържа становището, че правилно и законосъобразно е възприето в решението на председателя на ДАБ МС, че не са налице предпоставки по чл.8 ЗУБ и чл.9 от ЗУБ. Допълва, че заявеното от жалбоподателя твърдение да не служи в редовете на тогавашната сирийска армия не е достатъчно основание, че лицето е подложено на преследване, като самият той е напуснал С. през 2024г.. Позовава се на справки относно Сирийска арабска република, от които се установявало, че конкретно за неговото населено място [населено място], обл. Д. А. има спорадични актове на насилие, но няма война. Още повече, че ако е било толкова драматично положението неговото семейство също би трябвало да напусне.

Административен съд – София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок от 12.12.2024г. по отношение на връчване от 04.12.2024г., от страна с правен интерес, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

Производството за закрила е започнало по молба вх.№ ОК-13-1847 от 19.09.2024г. /л.74 от делото/ на РПЦ – [населено място] до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет от М. А. А. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност – арабин, вероизповедание – мюсюлманин – сунит, семейно положение - женен, с лични данни установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т.3 от ЗУБ (л.56 от делото). Посочената молба не е последваща по смисъла на пар.1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

В производството на основание чл.63а и сл. от ЗУБ е проведено интервю с кандидата за закрила при спазване на разписаните в посочените разпоредби правила – предварително уведомяване на кандидата на разбираем за него език, което е видно от положения подпис на стр.6 от протокол с рег. № УП-23730/30.09.2024г. (л.48 от делото). Интервюто е проведено в присъствието на преводач. Видно от протокола за проведено интервю, М. А. А. твърди, че е напуснал нелегално С. преди около 1 месец и половина. Преминал е нелегално на турска територия, където е останал за около два или три дни, след което е преминал нелегално на територията на Република България,

заедно с още 20 човека- предал се е лично, ползвайки услугите на адвокат. Разказва, че в С. е живял в [населено място] (С.), обл. Д. А., което се намирало на 100 км. от [населено място] и на 30 км. от селата Б. и М.. Пояснява, че селото му, както и съседните на него, е под контрола на редовната армия, като присъстват ирански групировки, които са на страната на режима. От другата страна на река Е., която е на 7 км. от селото му, присъствали американски и кюрдски сили. Твърди, че е учил до 5 клас, работил е в областта на строителството, земеделието, като продавач в магазин за плодове и зеленчуци, женен е, но няма деца. Към настоящия момент съпругата му, неговите братя и сестри се намирали в селото му. Решили са да останат там, защото пътят не е лесен, а и имат семейства и е трудно да напуснат. Споделя, че подлежи на военна служба при редовната армия и при кюрдските сили от 19 годишна възраст. Получавал е призовки от страна на редовната армия през 2022г., която била дадена на кмета на селото и той му я е донесъл, но не се е явил. По-нататък в интервюто сочи, че през 2022 г. за втори път при него са ходили униформени, като освен него са търсили и други лица, но хората бягали. Конкретно за тази случка, твърди, че родителите му отворили на униформените, които претърсили дома му, но не са го намерили и предупредили близките му да му кажат, че ако не се яви, ще бъде изпратен в затвор. Бил е търсен и през 2023г. Конкретизира, че е търсен само от страна на властите, не от кюрдите, тъй като се намирали от другата страна на реката, в [населено място], на 150 км. от [населено място], където по негови твърдения е бил там за около месец и половина. На влизане в селото кюрдите му казали, че търсят младежи, които да воюват- задължително, той им казал, че ще служи при тях, но не се е явил. Заявява, че не иска да убива невинни хора, нито от страна на кюрдите и режима, нито от страна на американци и иранци. Посочва, че има присъствие на групировката ДАЕШ, които се намират в пустинни райони на 300 км от селото му, но при тях няма. Съобщава, че конкретно в неговото село е имало сблъсъци от 2013г. до 2019г., след което е имало спорадични сблъсъци между иранците, кюрдите, редовната армия и американците. По негов спомен за последен път сблъсъци е имало в деня преди интервюто, като иранците са бомбардирали завод, който се е намирал от другата страна на реката при кюрдите, които отвърнали на удара на иранските сили. Понастоящем не знае каква е ситуацията по отношение на сигурността в неговия район. Допълва, че в С. нямало нормален живот и е работил различни неща, за да може да живее нормално, както и че в Турция имало голям расизъм и още първия ден са го набили и взели телефона и парите му. Обяснява, че не е напуснал по-рано С., тъй като е трябвало да се грижи за родителите си, майка му е починала от болест, а един негов брат при катастрофа, а друг е имал проблем със сърцето. Декларирал е, че желае да получи международна закрила в Република България и да се събере със съпругата си. Би се завърнал в родината си по произход, ако положението стане безопасно и има работа.

М. А. А. е посочил пред административния орган, видно от протокол за проведено интервю на (л.48), че не е получавал други заплахи и не е имал проблеми във връзка с принадлежност към някоя от категориите по чл. 8, ал. 1 ЗУБ - раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Също така е споделил, че не е членувал в политическа партия или организация. Твърди, че не е арестуван или осъждан в държавата си на произход. В хода на административното производство е приета справка вх. № ЦУ-1566/02.07.2024г./л.23/, справка вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г. (л. 33), справка вх. № МД-02-41/05.11.2024 г. (л. 21) от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, по отношение на Сирийската

арабска република относно актуалната политическа и икономическа обстановка, състоянието на сигурността в района на Д. Ал Зор към месец ноември 2024 г. и какви въоръжени групировки действат на територията на провинция Д. Ал Зор. При така изложената фактическа обстановка ответникът е формирал извод, на първо място, че не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група- не е налице „основателно опасение от преследване“. Молбата за предоставяне на международна закрила е мотивирана с войната в държавата си по произход и последствията от нея, както и че трябва да воюва там, също и лошото финансово и икономическо състояние и положение на С.. Така заявените опасения от него попадат в категорията на предполагаеми бъдещи проблеми и са негови лични и необективни опасения, като същевременно не сочи други релевантни причини, обосноваващи опасенията му за преследване. В оспореното решение е мотивирано, че кандидатът за международна закрила не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Въз основа на справката относно обстановката в С. се установява, че в момента не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че жалбоподателя поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Атаките от страна на действащите групировки са спорадични актове на насилие, поради което и не могат да се определят като въоръжен конфликт. М. А. А. е напуснал родината си, единствено и само по икономически причини – в търсене на по – добър живот за семейството си в Европа, поради което не може да се формира извод, че за него биха настъпили каквито и да било неблагоприятни последици.

С тези мотиви решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките освен по чл.8 от ЗУБ, така и по чл. 9, ал. 1-3 ЗУБ за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. С оглед изложеното по молбата на М. А. А. е отказано предоставяне на международна закрила с оспореното РЕШЕНИЕ.

В СЪДЕБНОТО производство ответникът е представил актуална справка от 14.01.2025г. (л.94) за актуална политическа и икономическа обстановка в С. (към 14.01.2025г.) и актуална справка от 03.02.2025г. (л. 103) относно състояние на сигурността в районите на И., Р., Х., Х. и Д. ал Зор, след падането на режима на Б. А.. Прието е и съдебно решение за сведение с № 13725/17.12.2024г. по адм. дело № 10324/2024г. по описа на ВАС, Трето отделение.

С оглед всичко изложено СЪДЪТ намира следното:

На първо място съдът приема, че оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган –председателят на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. С оглед изложеното се прави изводът, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В административното производство са спазени регламентираните правила в чл. 58 и следващите от ЗУБ – приета е молба за международна закрила от М. А. А., същият е уведомен на разбираем за него език относно процедурата, която следва, видно от

положен подпис на (л. 6б) върху писмено копие на Указанията, в проведеното интервю са участвали преводач от арабски език, дадена е възможност на кандидата да изложи историята си, зададени са му уточняващи въпроси- видно от протокол на л.48 от делото.

Съдът счита, че акта е мотивиран, постановен е при изяснена фактическа обстановка, както и е обсъдена е актуалната обстановка в С., като са цитирани в решението различни източници на информация, и е формиран извод, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, а така съществуващото насилие на места не е безогледно и чужденецът може да се ползва от вътрешна закрила на държавата си на произход на части от територията, на която ситуацията е относително стабилна. По приложението на материалния закон, също съставът намира, че същият е правилно приложен. Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея - чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация.

Правилно административният орган е обосновал извода за липсата на предпоставките за приложение на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, тъй като в процесния случай по отношение на чужденеца не са налице конкретни данни и доказателства, които да обосноват извод за основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. По отношение на твърденията на чужденеца, свързани с проблеми произтичащи от невявяването му на служба, по-конкретно, че е бил търсен от редовната армия няколко пъти, като последното е било през 2023 г., то очевидно, че след като в периода преди да напусне С. в края на 2024 г. е, че е пребивавал без никакви проблеми в родното си село. В действителност, ако е чувствал някаква заплаха за живота си е щял да напусне при първа възможност и то още след първото посещение през 2022г. Опасенията му, че може да бъде призван към кюрдските сили са негови лични предположения и не се базират на никакви доказателства. Освен това кандидатът посочва при проведеното интервю, че не е членувал в политическа партия или организация, както и във въоръжена групировка, както и че не е имал проблеми с официалните власти в страната на произход, не е бил арестуван, съден или осъждан, срещу него няма образувани дела, няма контакти с полицията в държавата по произход. Включително и заявява, че не е имал проблеми от невявяването си на служба. Тези негови твърдения обосновават извод за липсата на основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

На СЪДЪТ му е служебно известно от приложена по дело № 11894/24г. по описа на АССГ, I отделение, 47 състав, позиция на ВКБООН от декември 2024 г. относно връщане в Сирийската Арабска Република се установява, че всеки има право да се

завърне в страната си по произход, като ВКБООН има готовност да окаже подкрепа на сирийските бежанци, които решат доброволно да се завърнат, след като са напълно информирани за ситуацията в местата им на произход или в избрания от тях алтернативен район. С оглед многото предизвикателства, пред които е изправено населението на С., в това число широкообхватната хуманитарна криза, продължаващите високи нива на вътрешно разселване, както и масовата разруха и щети по домовете и критичната инфраструктура, към настоящия момент ВКБООН не насърчават широкомащабно доброволно завръщане в С.. Независимо от отрицателното становище на ВКБООН, СЪДЪТ счита, че то не е основание за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, още повече, че няма пречка за чужденецът при възникнали нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход да подаде последваща молба.

С оглед изложеното, доколкото не се навеждат нови твърдения пред съда с жалбата, различни от бежанската история, представена на интервюто, то съдът следва да приеме, че жалбоподателят е икономически мигрант по смисъла на пар. 62 от Наръчника на ВКБООН за процедурите и критериите за определяне на статут на бежанец, както също е прието в оспореното решение. Това обстоятелство се подкрепя и от проведеното интервю, в което чужденецът е заявил лично, че е взел решение да напусне страната си по произход, поради влошеното икономическо и финансово положение и състояние, както и невъзможността му да си намери работа и да изкарва доходи. Дори и към настоящия момент там живее неговото семейство.

По отношение на основанията за прилагане на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл. 9 ЗУБ- също изводите на ответника са правилни. Предвид данните, съдържащи се в интервюто на молителя, решаващият орган е приел, че липсват доказателства жалбоподателят да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ - като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко и унижително отнасяне, или наказание. Не се установява да е напуснал след като е изложен на реална опасност от тежки посегателства /такива по чл.9, ал.2/, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице

поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В тази връзка, както вече беше посочено, самият жалбоподател твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е бил задържан, съден или осъждан, не твърди също така спрямо него да е оказвано насилие. Следователно, споделят се от съда изводите на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ.

Относно приложението на разпоредбата на т.3 на чл. 9 ЗУБ, регламентираща предоставяне на закрила при реална опасност от тежки и лични заплахи, срещу живота и личността му като гражданско лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да бъде отбелязано, че при разглеждането на този въпрос съдът съобразява и решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., съгласно което използваните изрази „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител“ в член 15, букви а) и б) от Директива 2004/83/ЕО, абсолютно идентични на тези, посочени в Закона за убежището и бежанците, обхващат ситуации, при които молителят за хуманитарен статут е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. От друга страна, посегателството, дефинирано в член 15, буква в) от Директивата като изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ на молителя, обхваща една по - обща опасност от посегателство - по - скоро се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилно лице, отколкото определени насилия. Освен това тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“. На последно място, разглежданото насилие в основата на посочените заплахи е квалифицирано като „безогледно“ -термин, който предполага, че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното им положение. В този контекст изразът „лични“ трябва да се разбира като обхващащ посегателства, насочени срещу цивилни лица без оглед на тяхната самоличност, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение

за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи тежките заплахи, посочени в член 15, буква в) от Директивата.

В това отношение следва да се уточни, че колкото по -способен е евентуално молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по -ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила. Съгласно посоченото решение на съда на Европейския съюз член 15, буква в) от Директивата във връзка с член 2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Съдът намира, че правилно е прието, че от приложените справки на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ - МС не може да се обоснове извод, че в страната на произход на бежанеца има безогледно насилие, което да достига толкова високо ниво, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че със самото му присъствие на територията на съответната страна или евентуално на съответния район лицето се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

От представената справка вх. № ЦУ-1566/02.07.2024г. (23) на територията на С., на която се е позовал и ответникът, се установява, че фронтовите линии в С. към момента са повече или

по-малко са консолидирани и фактически съществуват четири зони под контрола на различни участници в конфликта-зони под контрола на официалното сирийско правителство, зони под контрола на кюрдското самоуправление, зона под контрола на т.нар. „Правителство на сирийското спасение“ и зони под контрола на Турция и съюзническите ѝ милиции. Сирийското правителство контролира над 60 % от общата територия на страната, вкл. центъра, средиземноморското крайбрежие, а всички големи градски зони, вкл. Д., Х. и Х. са разположени в контролираната от правителството зона. От справката се установява също, че последният останал анклав от първоначалната опозиция на правителството е в северозападната част на провинция И. на границата с Турция, където са разположени десетки предимно ислямистки групи. Съдържа се и информация по отношение на властите в С. спрямо млади мъже, неотслужили военна служба и завърнали се в родината, че всички мъже на възраст между 18г. и 42г. са длъжни да отбиват с продължителност между 18 и 21 месеца, в зависимост от степента на тяхното образование. След отбиването на военна служба мъжете могат да бъдат призовани за служба в резерва до навършване на 42-годишна възраст. През месец ноември 2020г. законодателен указ 31/2020 изменя ключови разпоредби на Законодателен указ 30/2007 /Закон за сирийската военна служба/. Лицата подлежащи на военна служба могат да заплатят такса, за да бъдат освободени от военна служба, като тази възможност е налице и за лицата над 42 годишна възраст, които не са отбили редовната военна служба.

От представената справка вх. № ЦУ-1841/23.08.2024г. (л.33) на територията на С., на която се е позовал ответникът, че е налице вътрешен въоръжен конфликт считано от 2011г., но от 2020 г. насам конфликта на територията на страната се намира в състояние на застой. В справката се сочи, че фронтовите линии в С. към момента са повече или по-малко стабилизирани и фактически съществуват четири зони под контрола на различни участници в конфликта - зони под контрола на официалното сирийско правителство, зони под контрола на кюрдското самоуправление, зона под контрол на т.нар. "Правителство на сирийското спасение" и зони под контрола на Турция и съюзническите ѝ милиции. Сирийското правителство контролира над 60 % от общата територия на страната, вкл. центъра, средиземноморското крайбрежие, а всички големи градски зони,

вкл. Д., Х. и Х. са разположени в контролираната от правителството зона. Отражено е също, че макар да съществува риск за сигурността, свързаното с конфликта насилие е спорадично, а и от 2012 г. е налице мълчаливо споразумение между сирийското правителство и кюрдската партия "Демократичен съюз", което предоставя на последната известна степен на автономия в районите с кюрдско мнозинство, в североизточната част на страната, в замяна на което кюрдската партия не участва в конфликта. От справката се установява също, че последният останал анклав от първоначалната опозиция на правителството е в северозападната част на провинция И. на границата с Турция, където са разположени десетки предимно ислямистки групи.

От справка с вх. № МД -02-41 от 05.11.2024г. става ясно, че провинция Д. ал Зор е разделена приблизително на две зони на контрол. Западната част, обхващаща главно районите на запад от река Е., се контролира от официалното правителство на С. и неговите ирански и руски съюзници и в тази зона са разположени големите градове Д. ал Зор, М. и Б.. Източната част на провинцията-повечето от районите на изток от река Е. се контролира от ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили (SDF), въпреки че подкрепяни от режима на А. и И. милиции контролират няколко града и в тази част на провинцията. Кюрдските сили са разположени на изток от Е., включително по бреговете на реките Е. и Х. и в северния ъгъл на провинцията, близо до границите на Р. и Х.. Организацията ислямска държава все още присъства и остава активна през първата половина на 2023 г., като присъствие на нейни клетки е картографирано в пустинните райони на запад от Е.. Със ситуацията със сигурността в провинция Д. ал Зор е описвана като „нестабилна“ с продължаващи съобщения за целенасочени убийства, извършвани с огнестрелни оръжия и самоделни взривни устройства. След избухването на конфликта между И. и „Х.“ през октомври 2023 г., подкрепяни от И. въоръжени групи атакуват американските сили в С. с удари с дроне, импровизирани ракети и минохвъргачни снаряди, включително е провинция Д. ал. Зор. Ответни въздушни удари от САЩ срещу позиции на подкрепяни от И. въоръжени групировки в провинцията също са докладвани. По отношение на връщанията на вътрешно разселени лица, Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси регистрира през 2022г.

приблизително 7000 връщания на вътрешно разселени лица от Д. ал. Зор в други провинции. През първите пет месеца на 2023г. са регистрирани връщания на 83 вътрешно разселени лица в Д. ал. Зор и 11 връщания на лица от Д. ал Зор в други провинции.

От приложена актуална справка от 03.02.2025г. (л. 103) относно състояние на сигурността в районите на И., Р., Х., Х. и Д. ал Зор, след падането на режима на Б. А. се установява, че от 26.11.2024г. насам екипите за обезвреждане на взривни боеприпаси са идентифицирали 120 минни полета и точки за наличие на боеприпаси в И., А., Х., Д. ал Зор и Л. и са извършили 516 операции по разчистване на 914 експлозивни предмета. В друг контекст, ВКБООН съобщава, че повече от 125 000 сирийци са се завърнали в страната си на произход за период от един месец след падането на правителството на А. на 8.12. 2024г., включително над 52 000 от Турция, 5000 от Й. и 2000 от И.. Основните райони за завръщане са А., Р. и Д., а ВКБООН присъстват на няколко гранично-пропускателни пункта. Агенцията на ООН подкрепя поддръжката на имиграционните съоразения на граничния контролно-пропускателен пункт „Д. Я.“ между Л. и С., които са разграбени в началото на декември 2024г.

Към 23.01.2025г. ВКБООН съобщава, че от 08.12.2024 г. насам близо 210 000 сирийци са се завърнали обратно в страната, като това включва завръщането на повече от 20 100 сирийски бежанци от Й. от 8.12., 91% от които се завръщат в С. за първи път. В Л. ежедневните пресичания на официалните гранични пунктове продължават със среден интензитет от 1000 до 15000 души на ден, а повечето завърнали се от Турция лица посочват А., И., Д. и Х. като техни провинции на произход.

По делото е приложена и нова актуална справка от 14.01.2024 г. /л.94/ на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, както и от общо достъпни източници за общото положение в страната следва да се приеме за установено, че на 27 ноември ислямистката групировка Х. Т. ал Ш., чийто контрол е бил ограничен до част от провинция А. /Х./ и И., започнал офанзива в С. С., в резултат на което падат едноименният [населено място], [населено място], [населено място], а на 8 декември навлизат в Д.; в същия ден Б. А. напуска С.. На 8 януари 2025 г. Специалният пратеник на ООН за С. е заявил, че докато сигурността в някои райони се подобрява, безредиците продължават в Х. и Х.. Ситуацията в големи градове като А. и Д. се стабилизира.

Съдържат се данни, че летището в Д. функционира от 07.01. 2025 г. и няма пречка за завръщане в С. на чужденците, които са напуснали страната по време на режима на Б. А.. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Към 29.12.2024г. 94 от общо 114-те подкрепяни от ВКБООН обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27.11.2024г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8-29.12.2024г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024г. (до 29.12.2024г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%). На 06.01.2025г. С. осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение на парамедици в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Турция. След идването на власт новото ръководство на С. се е ангажирало да защитава правата на малцинствата. В началото на януари 2025г. Министерство на образованието на преходното правителство обявява нова учебна програма за всички възрастови групи, която отразява по силно ислямската гледна точка и премахва всички препратки към ерата на А. от всички учебни дисциплини. След преглед на информацията за тази страна, съдът приема, че въпреки настъпилите нови обстоятелства не е налице съществена промяна в обществено политическия живот в С., която да рефлектира пряко върху гражданите, относно наличие на предпоставките по чл. 8 от ЗУБ. Към настоящия момент няма основания да се приеме, че в С. са налице преследвания на лица, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Напротив, засега се наблюдават по-скоро положителни тенденции за общото положение в С.. В тази връзка са и последните новини, че в страната вече е назначен премиер на преходно правителство на С. за срок до 1 март 2025г. Часове преди това назначение лидерът на сирийските бунтовници Ал Джолани е обсъдил процеса по предаване на властта с действащия министър-председател. Бунтовниците са разпоредили

техните части да се изтеглят от превзетите градове и за сигурността да се грижат полицията и силите за вътрешна сигурност. Към настоящия момент вече се работи за съставяне на правителство и възстановяване на реда (информация от журналистически материали на Б., Б., Нова, Vesti.bg, Дневник и др. български, както и чуждестранни медии, като част от тях се позовават на информация на Агенция Р.. Освен това в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А. и в тази връзка се очаква голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е обявила отварянето на един от граничните си пунктове със С., за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това (вж. Б., 24 часа, Novini.bg и др.). На 29.01.2025 г. А. аш Ш. е обявен за президент на С. в преходния период (данни от агенция САНА и близката до неговата „Х. тахрир аш Ш.“ :Новинарска мрежа на свободна С.“. Ш. е упълномощен да сформира временен законодателен съвет за преходната фаза, който ще изпълнява задачата си до приемането на нова конституция. Част от серията решения от срещата в Д. на командири на въоръжени групи и ХТШ е и режима на Б. ал А. и всички въоръжени групировки.

Въз основа горепосочените данни се прави извода, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. “в” от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че в настоящия момент в страната не е налице въоръжен вътрешен или международен конфликт по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Съдът на последно място трябва да маркира, че му е обществено известна обстановката в С. от последните дни и наличието на безредици, следствие на които са загинали над 1300 души, от тях поне 973 цивилни по данни на Сирийската обсерватория за наблюдение на правата на човека (SOHR). По-голямата част от убитите са алауити - етнорелигиозна група, която живее предимно в района на Л. в З. А. и изповядва алауизъм. Самите сблъсъци са в

крайбрежните райони, докато лицето е от област Д. А., която се намира в източната част на страната.

С оглед изложеното правилно ответникът и по същество е констатирал, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 47 –ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 12408 от 29.11.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което по чл. 75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: